اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰہِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ؕ بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ؕ

د کتاب لوستلو دعا

ديني کتاب يا اسلامی سبق لوستلو نه مخکښې دا لاندې دُعا لولئ

اِنْ شَآءَاللّٰه عَزَّوَجَلَّ څه چې لولئ هغه به مو ياد پاتې کيږي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَاالْجَلَالِ وَالْاِكْرَام

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د عِلم او د حِکمت دروازے برسيره [يعني بيرته] کړې او په مونږه خپل رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرګۍ والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بيروت)

(اول او آخر کښې يو يو ځل دُرود شريف اولولئ)

طلب غم
مدینہ بقیع
ومغفرت

د رسالے نوم: **د عرش سورے**

اول ځل: ....

تعداد: ....

مَدَني عرض: بل چا ته د دې رسالے چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجّه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښې څه ښکاره خامي وي يا پاڼړې کمې وي يا په بائنډِنګ کښې مخکښې وروسته لګيدلې وي نو مَکْتَبَةُالْمَدِيْنَه ته رجوع اوکړئ.

د فاسِق صُحبَت سخت نقصان ورکوونکے دے

خوږو او مُحترمو اسلامي وروڼو! دا ياد ساتئ چې د فاسِق د فِسق نه نفرت کول پکار دي، د دې معنٰی دا بالکل نه ده چې د فاسِق صُحبت دِ کَنې اِختيار کړے شي. د **دعوتِ اسلامي** د اِشاعتي ادارے مَکتَبَةُ الْمَدِينه چاپ شوي د 504 صفحو کتاب "غِيبَت کی تباه کاریاں" صفحه 172 کښې دي: د بدو صحبتونو نه ځان ساتل بے حده ضروري دي کَنې آخِرت تباه کيدے شي. زما آقا **اعلٰحضرت، اِمامِ اَهلِسُنّت**، مولانا شاه اِمام احمد رضا خان رَحمَةُاللهِ عَلَيه فرمائي: "شريعتِ مُطَهَّره په لـمانځه کښې داسې يو ذِکر هم نه دے شامِل کړے چې په هغې کښې "صِرف په ژبه" الفاظ ادا کړے شي او څه معنٰی ئې مراد نه وي." (فتاوٰی رَضَوِیّه ج29 ص567) نو د (اعلٰی حضرت د دې فرمان په رڼا کښې) تاسو ته د ياد کيرني د پاره عرض دے چې د **وِترو په** لـمانځه کښې خو به تاسو **دُعائے قُنوت** لولئ چې په هغې کښې دا هم دي: وَنَخۡلَعُ وَنَتۡرُکُ مَنۡ يَّفۡجُرُکَ ط يعني "(يا الله پاکه) مونږه جُدا کوو او پريږدو هغه څوك چې ستا نافرماني کوي." که د نن نه مخکښې درته معنٰی معلومه نه وه نو اوس معلومه شوه لِهٰذا د خپل ربّ سره هره ورځ کړې دا وعده اوس پوره کړئ او لمُونځ نه کوونکو، او په کنزلو، بدګمانو، تُهمتونو، غِيبتونو، **چُغلئ** او قِساقِسم ګناهونو کښې اخته فاسِقانو فاجِرانو د **محفلونو** او صُحبتونو نه توبه اوکړئ. او قُرآنِ کريم هم د داسې خلقو د صُحبت نه منع فرمائي: خنګه چې په پاره 7 سُوْرَةُالْاَنْعَام آيت 68 کښې ارشاد شوے دے:

وَ اِمَّا يُنۡسِيَنَّكَ الشَّيۡطٰنُ فَلَا تَقۡعُدۡ بَعۡدَ الذِّكۡرٰى مَعَ الۡقَوۡمِ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۶۸﴾

[مَفهُوم] ترجمهٔ کنزُالاِيمان: او چې کله درنه شيطان هير کړي، نو د رايادېدو نه پس د ظالِمَانو سره مه کښينه.

تفسِيراتِ اَحمدِيه کښې د دې آيتِ مبارکه نه لاندې ليك دي: دلته د ظالِمَانو نه کافِران، مُبتَدِعِين يعني ګُمراه او بد دِين او فاسِقان مُراد دي. (تفسِيراتِ اَحمَدِيه ص388)

"غِیبت کی تباہ کاریاں" صفحه 173 کښې دي چې:

د نيکۍ د دعوت ورکولو د پاره د فاسِقانو خوا ته تلل جائِز دي

کوم اسلامي ورور چې مُتّقي پرهيزګاره وي، هغه هم په يارۍ دوستۍ کښې نه بلکه صِرف د نيکۍ د دعوت د حَده پورې د نافرمانو او وران کارو خلقو خوا ته کښيناستے شي چنانچه د **دعوتِ اسلامي** د اشاعتي ادارے مَکتَبَةُ الْمَدِينه چاپ شوي د ترجَمے والا پاکِيزه قُرآن "کنزُالاِیمان مَعَ خَزَائِنُ الْعِرفان" صفحه 260 سيپاره 7 سُوْرَةُ الاَنعام آيت 69 کښې رَبُّ العِباد جَلَّ جَلالُهٗ اِرشاد فرمائي:

وَ مَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّ لٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٦٩﴾

[مَفهُوم] ترجمۂ کنزُالاِیمان: او په پرهيزګارو باندې د هغوئي حِساب هيڅ هم نشته، خو نصيحت کول شايد چې هغوئي [د بدۍ نه] ځان وساتي.

حضرت صدرُ **الافاضِل** مولانا سَيِّد محمّد نعيمُ الدِّين مُراد آبادي رَحمَةُ اللهِ عَلَيه په "خَزائِنُ العِرفان" کښې د دې آيت لاندې ليکي: "د دې آيت نه معلومه شوه چې د وعظ او نصيحت او د حق د اِظهار د پاره د هغوئي خوا ته ناسته جائِز ده."

د امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه د کتاب "د نيکۍ دعوت" مضمون دلته ختم شو. لاندې سوالونه د امير اهلسنت د ملفوظاتو نه اخستے شوي دي، او د موضوع په مناسبت دلته شامل کړے شوي دي.

الله پاک ته بره والا وئيل څنګه دي؟

سوال: ”آيا داسې وئيلے شي چې ”الله پاک بره دے“؟

جواب: الله پاک د ځائے نه پاک دے ځکه داسې نه شي وئيلے چې الله پاک بره دے يا ښکته دے يا ښي اړخ ته دے يا ګڅ اړخ ته. (بهارِ شريعت،1/19، حصه:1 ماخوذاً) بعضې خلق وائي چې الله پاک په آسمان کښې اوسيږي او بعضې وائي چې په عرش باندې اوسيږي حالانکه د الله پاک د پاره هيڅ مکان يعني د اوسيدو يا قيام کولو يا حصاريدلو، دمې کولو ځائے داسې هيڅ معامله نشته [يعني الله پاک د دې ټولو معاملاتو نه پاک دے]. د الله پاک هيڅ بدن نشته او هغه د جسم او جسمانيت نه پاک دے. (درمختار،2/358 ماخوذاً) دا وئيل چې الله پاک بره دے، دې ته عُلماؤ کفر ليکلے [يعني وئيلے] دے. (بحر الرائق،5/203) د الله پاک د ذات په حقله د داسې مسائلو نه د ځان خبرولو د پاره د دعوت اسلامي د مکتبةُ المَدينه کتاب ”کُفريه کلمات کے بارے ميں سوال جواب“ اولولئ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ الْكَرِيْم ستاسو ايمان به تازه شي او تاسو ته به په سوونو نه، بلکه په زرګاؤ د داسې کفرياتو په باره کښې معلومات اوشي کوم چې نن صبا په خلقو کښې رائج دي. (ملفوظاتِ اميرِ اہلِ سنّت، قسط:31، ص7)

د ګمان نه تير شوي دي تيريدونکي

سوال: تاسو فرمائيلي دي چې ” الله پاک ته بره والا، يا الله پاک په عرش دے“ دا نه شي وئيلے او مونږه اوريدلي دي چې د معراج په شپه سرورِ کائنات صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم عرش ته د الله پاک سره د ملاقات د پاره تشريف وړے وو او عرش بره دے نو د دې څه مطلب دے؟ (د سوشل ميډيا په ذريعه پوښتنه)

جواب: خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د اللّٰه پاک سره د ملاقات د پاره عرش ته تلے وو دا د عوامو خبره ده. دا خبره ټيك ده چې سركار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم عرش ته تلے وو خو د اللّٰه پاک ديدار ئې چرته اوكړلو. د دې ذكر نشته. اعلىٰ حضرت، امامِ اهلِ سنَّت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه فرمائي:

خِرد سے کہہ دو کہ سر جھکالے گماں سے گُزرے گزرنے والے
پڑے ہیں یاں خود جہت کو لالے کسے بتائے کِدھر گئے تھے

(حدائقِ بخشش، ص235)

د شعر مطلب دا دے چې عقل ته اووايه چې اوس وسله اوغورزوه [يعني تسليم شه]، سوچ مه كوه ځكه چې تيريدونكي د خيال نه هم وَراءُ الورىٰ تير شوي دي ځكه چې دلته پخپله اړخونو ته هم پته نشته. نه بره نه ښكته، نه ښي اړخ ته نه ګڅ اړخ ته. دغه شان خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د خپل سر په سترګو د اللّٰه پاک ديدار اوكړلو. په څه شان ئې اوليدلو؟ يا ئې څنګه اوليدو؟ دا د سوچ خبرې نه دي بلكه د منلو خبرې دي. (ملفوظاتِ امیرِ اہلِ سنّت، قسط:31، ص8)

سوال: د دې شعرونو وضاحت اوكړئ.

(د نګرانِ شورىٰ حاجى ابو حامد محمد عمران عطارى پوښتنه)

واسطہ پیارے کا ایسا ہو کہ جو سُنّی مرے
یوں نہ فرمائیں ترے شاہد کہ وہ فاجر گیا
عرش پر دُھومیں مچیں وہ مؤمن صالح ملا
فرش سے ماتم اُٹھے وہ طیب و طاہر گیا

(حدائقِ بخشش، ص53، 54)

جواب: د دې شعرونو وضاحت دا دے چې: "يا اللّٰه پاكه! د خپل خوږ حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په وسيله! چې كله مونږ د دنيا نه لاړ شو چې ستا ګواهان دا اونه وائي چې نافرمانه د دنيا نه لاړلو، بلكه چې فرښتے خوشحالئ اوكړي چې يو نيك بنده زمونږ

خوا ته راغلے دے او دنيا والا افسوس اوکړي چې يو نيک بنده زمونږ نه جدا شولو.
"دلته د شاهد نه يا خو د سرکار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم برکت والا ذات مراد دے، ځکه چې د سرکار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم نوم مبارک شاهد هم دے. څنګه چې د قرآن کريم په يو آيت مبارک کښې د هغوئي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم درې القابونه شاهِد، مُبَشِّر او نذِير ذکر شوي دي.[1]

يا د شاهد نه مراد مومِنان دي. يعني زه چې کله مړ شم نو مسلمانان دا اونه وائي چې فاجر د دنيا نه لاړو. زما زيات رُجحان هم دې ارخ ته دے چې دلته مسلمانان مراد دي ځکه چې سرکارِ دوعالَم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم خو رحمت کوونکے او د خپلو غلامانو عيبونه پټوونکے دے. سرکار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ته خو الله پاک د دې خبرې علم هم ورکړے دے چې څوک فاجر دے او څوک متقي دے! (ملفوظاتِ امیرِ اہلِ سنّت، قسط:246، ص8)

د عرش سورے ورکوونکے عمل

سوال: يو داسې عمل اوښايئ چې د هغې په وجه د عرش سورے ميلاؤ شي؟

جواب: په حديثونو مبارکو کښې قرضداري ته د مهلت ورکولو يا د قرضے معاف کولو فضيلتونه بيان شوي دي. د الله پاک د خوږ حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمان عالي شان دے: "څوک چې غريب [قرضداري] ته مهلت ورکړي يا د هغه قرض معاف کړي، الله پاک به هغه ته په هغه ورځ د خپل عرش په سوري کښې ځائے ورکوي په کومه ورځ چې به د عرش د سوري نه علاوه بل يو سورے هُم نه وي." (ترمذی، 3)

---

[1] ﴿يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴾ (پ22، الاحزاب:45) [مَفهُوم] ترجمۂ کنزُالایمان:
اے د غيبو خبرونه ورکونکيه (نبي) بے شکه مونږ ته اوليږلې حاضر ناظر او زيرے ورکونکے او ويره اورړوونکے.

/52، حديث:1310) يو بل روايت دے: "چا چې غريب ته مهلت ورکړو يا ئې د هغه قرض معاف کړو هغه ته به الله پاک د خپل عرش په سوري کښې ځائے ورکړي."

(مسند امام احمد، 8/367، حديث:22622) (ملفوظاتِ اميرِ اہلِ سنّت، قسط:248، ص2)

"عرشِ اعظم پہ رب" والا شعر وئيل څنګه دي؟

سوال: دا شعر صحيح دے او که نه؟

عرشِ اعظم پہ رب سبز گنبد میں تم
میں مدینے سے لیکن بہت دُور ہوں
کیوں کہوں میرا کوئی سہارا نہیں
یہ خلش میرے دل کو گوارا نہیں

جواب: د دې شعر په وړومبو الفاظو عرشِ اعظم پہ رب [يعني په عرشِ اعظم باندې رب] کښې په ښرګنده مَعَاذَالله په عرشِ اعظم د الله پاک مکان منلے شوے دے او د الله پاک د پاره مکان منل کُفرِ لُزومی دے. که چرې د دې شعر په اول کښې "عرشِ اعظم کا رب" [يعني د عرشِ اعظم رب] اولوستلے شي نو بيا به شعر په شرعي لحاظ سره صحيح شي۔ (کفریہ کلمات کے بارے میں سوال جواب، ص242)